

13 Απριλίου 2020

Καθλωμένη στο κρεβάτι εν μέσω καραντίνας βρίσκεται η Σούλη Σαμπάχ

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Ολομόναχη και με προβλήματα υγείας, περνά τις δύσκολες ώρες της καραντίνας η δημοφιλής ηθοποιός και τραγουδίστρια, η 89χρονη πλέον Σούλη Σαμπάχ.

Η γνωστή ηθοποιός και τραγουδίστρια, σύζυγος του αείμνηστου Δημήτρη Νικολαΐδη, πλέον ζει μόνη και έρημη και βιώνει το δικό της δράμα στο αρχοντικό σπίτι της στην Πανόρμου, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας.

«Δυστυχώς, η Σούλη ζει πλέον καθηλωμένη στο κρεβάτι, χωρίς να έχει επαφή με το περιβάλλον. Αυτό συμβαίνει εδώ κι έναν χρόνο περίπου», αποκαλύπτει στην “Espresso” άνθρωπος που την επισκέπτεται κατά διαστήματα (με ιδιαίτερες λόγω των μέτρων προφυλάξεις για τον κορονοϊό).

Η Σούλη Σαμπάχ δεν έχει κανέναν συγγενή κοντά της και στο πλευρό της πλέον βρίσκεται μόνο μία οικονόμος, η οποία τη φροντίζει εδώ και πάρα πολλά χρόνια.

Ακόμη και οι λιγοστοί φίλοι που της έχουν απομείνει, υπό το φόβο της διασποράς του κορονοϊού, αποφεύγουν να βγουν από τα σπίτια τους, πόσο μάλλον να μετακινούνται, ρισκάροντας να κολλήσουν.

Όπως αναφέρει το ρεπορτάζ της εφημερίδας, τα προβλήματα υγείας για τη Σούλη Σαμπάχ ξεκίνησαν πριν από τρία χρόνια, όταν το αυτοάνοσο νόσημα της ψωρίασης που την ταλαιπωρούσε από παλιά επέστρεψε για να την ταλαιπωρήσει ακόμη περισσότερο. Η ίδια το πάλεψε και κέρδισε αυτή τη μάχη. Πριν από δύο χρόνο ωστόσο, μια πτώση που είχε από τη σκάλα την καθήλωσε για πάντα στο κρεβάτι.

Η τελευταία φορά που μίλησε δημόσια η Σούλη Σαμπάχ ήταν τα Χριστούγεννα του 2018 στην ίδια εφημερίδα, αποκαλύπτοντας πως η μοναξιά την έχει κυριεύσει ολοκληρωτικά: «Η δουλειά του καλλιτέχνη είναι τέτοια, που αργά ή γρήγορα θα νιώσεις μοναξιά, αν δεν έχεις κάποιον δικό σου άνθρωπο στη ζωή. Ο καλλιτέχνης παλεύει με τη ματαιοδοξία του, με τα εγώ του. Και όταν τα φώτα σβήσουν, τότε αντιλαμβάνεται πως όλη η ζωή του κρεμόταν σε ένα τεντωμένο σχοινί χωρίς γυρισμό. Δυστυχώς κι εγώ, όταν βρισκόμουν στις δόξες μου, δεν έπαιρνα τηλέφωνα τους συναδέλφους μου. Άρα γιατί εκείνοι να μου τηλεφωνήσουν;».

Μάλιστα, στην ίδια συνέντευξη δε δίστασε να μιλήσει για την πιθανότητα να φιλοξενηθεί σε γηροκομείο, αλλά και για τον θάνατο: «Εγώ δεν πρόκειται να κλειστώ σε τέτοια μέρη και είμαι απόλυτη σε αυτή την απόφασή μου. Έχω το σπίτι μου, έχω τις βεράντες μου. Θέλω να πεθάνω σπίτι μου. Αποκλείεται. Και εξάλλου εκεί με ποιους θα κάνω παρέα; Δεν ξέρω κανέναν, δεν θα με ξέρει κανένας. Θα είμαι ένας ξένος ανάμεσα σε ξένους. Κάποτε, όταν ζούσαν οι δικοί μου άνθρωποι, σκεφτόμουν τον θάνατό τους και τον δικό μου θάνατο και πώς θα μπορούσα να αντιμετωπίσω αυτή την κατάσταση. Πλέον όμως δεν σκέφτομαι τίποτα απ' όλα αυτά. Ούτε και φοβάμαι τον θάνατο. Όπως δεν ξέρω πώς ήρθα στη ζωή, έτσι δεν ξέρω πώς θα φύγω και πού θα πάω. Το θεωρώ απόλυτα φυσιολογικό».

Πηγή: mag.sigmalive.com